

Sbírka soudních rozhodnutí

Věc C-6/16

Eqiom SAS

a

Enka SA

proti

Ministre des Finances et des Comptes publics

[žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d'État (Francie)]

„Řízení o předběžné otázce – Přímé daně – Svoboda usazování – Volný pohyb kapitálu –
Srážková daň – Směrnice 90/435/EHS – Článek 1 odst. 2 – Článek 5 odst. 1 – Osvobození –
Dividendy vyplácené dceřinou společností-rezidentem mateřské společnosti-nerezidentovi, která je
přímo nebo nepřímo vlastněna osobami usazenými ve třetích státech – Domněnka – Daňový podvod,
únik a zneužití“

Shrnutí – rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 7. září 2017

1. *Sbližování právních předpisů – Společný systém zdanění mateřských a dceřiných společností z různých členských států – Směrnice 90/435 – Úplná harmonizace – Neexistence – Možnost posoudit slučitelnost vnitrostátní právní úpravy v téže oblasti na základě primárního práva*

(Směrnice Rady 90/435, čl. 1 odst. 2)

2. *Sbližování právních předpisů – Společný systém zdanění mateřských a dceřiných společností z různých členských států – Směrnice 90/435 – Osvobození zisku vypláceného mateřské společnosti od srážkové daně v členském státě sídla dceřiné společnosti – Dividendy vyplácené dceřinou společností-rezidentem mateřské společnosti-nerezidentovi, která je přímo nebo nepřímo vlastněna státními příslušníky třetích států – Podmínky přiznání – Prokázání absence zneužití práva na osvobození ze strany mateřské společnosti – Nepřípustnost*

(Článek 49 SFEU; směrnice Rady 90/435, čl. 1 odst. 2 a čl. 5 odst. 1)

3. *Volný pohyb osob – Svoboda usazování – Volný pohyb kapitálu – Působnost – Daňové právní předpisy – Korporační daň – Zdanění dividend – Držba kapitálové účasti v dceřiné společnosti poskytující nepochybný vliv na řízení společnosti usazené v jiném členském státě – Nepoužitelnost ustanovení upravujících volný pohyb kapitálu – Použitelnost ustanovení upravujících svobodu usazování – Mateřská společnost ovládaná přímo nebo nepřímo jedním nebo více rezidenty třetích států – Absence vlivu*

(Články 49 a 63 SFEU)

1. Viz znění rozhodnutí.

(viz body 15–18)

2. Článek 1 odst. 2 směrnice Rady 90/435/EHS ze dne 23. července 1990 o společném systému zdanění mateřských a dceřiných společností z různých členských států ve znění směrnice Rady 2003/123/ES ze dne 22. prosince 2003 i článek 49 SFEU musí být vykládány v tom smyslu, že brání takovým vnitrostátním právním předpisům, jako jsou předpisy dotčené v původním řízení, které poskytnutí daňového zvýhodnění stanoveného v čl. 5 odst. 1 uvedené směrnice – tedy osvobození zisků vyplácených dceřinou společností-rezidentem mateřské společnosti-nerezidentovi, pokud je tato mateřská společnost ovládaná přímo nebo nepřímo jedním nebo více rezidenty třetích států, od srážkové daně – podmiňují tím, že tato společnost prokáže, že hlavním účelem nebo jedním z hlavních účelů řetězce majetkových účastí není využít dané osvobození.

Pravomoc členských států používat v oblasti upravené směrnicí o mateřských a dceřiných společnostech vnitrostátní právní předpisy nebo smluvní ustanovení nezbytné k potlačení daňových úniků a zneužívání daňových předpisů, přiznaná jim ustanovením čl. 1 odst. 2 uvedené směrnice, tak nemůže být vykládána nad rámec samotného znění daného ustanovení (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 25. září 2003, *Océ van der Grinten*, C-58/01, EU:C:2003:495, bod 86).

V této souvislosti je třeba připomenout, že pro to, aby byly vnitrostátní právní předpisy považovány za předpisy směřující k potlačení daňových úniků a zneužívání daňových předpisů, musí být jejich specifickým cílem zabránit jednání spočívajícímu ve vytváření čistě vykonstruovaných operací, zbavených hospodářské podstaty, s cílem neoprávněně získat daňovou výhodu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 12. září 2006, *Cadbury Schweppes a Cadbury Schweppes Overseas*, C-196/04, EU:C:2006:544, bod 55, jakož i ze dne 5. července 2012, *SIAT*, C-318/10, EU:C:2012:4153, bod 40).

Při ověřování toho, zda určitá operace sleduje cíl spočívající v daňovém úniku a zneužití daňových předpisů, se příslušné vnitrostátní orgány nemohou spokojit s uplatněním předem určených obecných kritérií, ale musí individuálně zkoumat veškeré dotčené operace. Zavedení daňového opatření, které má obecnou platnost a automaticky vylučuje určité kategorie daňových poplatníků z daňové výhody, aniž je daňová správa povinna předložit byť neúplný nebo nepřímý důkaz o daňovém úniku či zneužití daňových předpisů, jde nad rámec toho, co je nezbytné pro zabránění takovému úniku a zneužití (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 8. března 2017, *Euro Park Service*, C-14/16, EU:C:2017:177, body 55 a 56).

Obecný předpoklad úniků a zneužití tak nemůže odůvodňovat daňové opatření zasahující do cílů směrnice ani daňové opatření zasahující do výkonu některé ze základních svobod zaručených Smlouvou (rozsudky ze dne 26. září 2000, *Komise v. Belgie*, C-478/98, EU:C:2000:497, bod 45 a citovaná judikatura, jakož i ze dne 5. července 2012, *SIAT*, C-318/10, EU:C:2012:4153, bod 38).

Soudní dvůr sice měl ohledně opatření stanovených členským státem za účelem zamezení nebo zmírnění řetězového nebo dvojího zdanění zisků rozdělovaných společností-rezidentem za to, že akcionáři-rezidenti, kteří jsou příjemci dividend, se nenacházejí nezbytně v situaci srovnatelné se situací akcionářů-rezidentů jiného členského státu, kteří jsou rovněž příjemci dividend, avšak rovněž upřesnil, že jakmile členský stát vykonává svou daňovou pravomoc nejen ve vztahu k příjmům akcionářů-rezidentů, ale rovněž ve vztahu k příjmům akcionářů-nerezidentů, pokud jde o dividendy, které obdrží od společnosti-rezidenta, situace uvedených akcionářů-nerezidentů se blíží situaci akcionářů-rezidentů (rozsudek ze dne 14. prosince 2006, *Denkavit Internationaal a Denkavit France*, C-170/05, EU:C:2006:783, body 34 a 35, jakož i citovaná judikatura).

Je však třeba konstatovat, že cíl zamezit daňovým podvodům a únikům má tentýž význam bez ohledu na to, zda je uplatňován na základě čl. 1 odst. 2 směrnice o mateřských a dceřiných společnostech, nebo jako odůvodnění překážky použití primárního práva.

(viz body 27, 30–32, 59, 64, 66 a výrok)

3. Viz znění rozhodnutí.

(viz body 41, 44, 46 a 48)